

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 969

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 septembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 641 din 21 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, precum și ale art. 21 ³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară	2–7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
315. — Decizie privind acordarea autorizării pentru NET TEAM — S.R.L. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G	7
316. — Decizie privind acordarea autorizării pentru compania ONE SOFTWARE — S.R.L. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G	8
317. — Decizie privind acordarea autorizării pentru HITACHI ENERGY ROMANIA — S.R.L., HITACHI ENERGY AG, privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
153. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind forma, conținutul și procedura emiterii permisului de conducere internațional.....	9–12
1.767. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu” pentru merite deosebite în combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură	13–16
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 641

din 21 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, precum și ale art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, precum și ale art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Transilvania — S.A. din Brașov, Mihai Fercală și alții în Dosarul nr. 887/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Mihai Fercală, Iulian Stan și alții în Dosarul nr. 887/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.782D/2019 și nr. 2.107D/2022.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 31 octombrie 2023, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5), ale art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 2.107D/2022 la Dosarul nr. 1.782D/2019, care a fost primul înregistrat, și a amânat soluționarea cauzei pentru data de 21 noiembrie 2023, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 28 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 887/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, precum și ale art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară**, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Transilvania — S.A. din Brașov, Mihai Fercală și alții într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 297/2004 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.782D/2019.

4. Prin Încheierea din 21 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 887/2/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea**

Autorității de Supraveghere Financiară, excepție ridicată de Mihai Fercală, Iulian Stan și alții într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 297/2004 coroborate cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.107D/2022.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, prin derogarea operată de la dispozițiile ce reglementează regimul general al contravențiilor, creează o situație discriminatorie între persoanele care au săvârșit contravenții prevăzute de legislația incidentă în materia pieței de capital și cele care se pot prevala de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Aceasta, întrucât, potrivit art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, plângerile formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor în materia pieței de capital sunt soluționate exclusiv conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, context în care persoanele respective pot beneficia de garanțiile normelor generale (prezumția de nevinovăție, suspendarea de drept, efectul suspensiv al executării sancțiunii dispuse prin intermediul actului administrativ contestat până la pronunțarea unei decizii definitive în cauză). Or, faptele de natură contravențională sunt asimilate celor de natură penală, diferența esențială dintre acestea constând în gradul mai redus de pericol social și în sancțiunea mai ușoară prevăzută de lege. Astfel, în materie contravențională se va aplica, similar dreptului penal, prezumția de nevinovăție, sens în care sarcina probei va trebui să revină organului constator al contravenției, iar nu contravenientului. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 21 februarie 1984, pronunțată în Cauza *Öztürk împotriva Germaniei*) și a Curții Constituționale (Decizia nr. 251 din 12 iunie 2003), orice acuzat are dreptul la un proces echitabil, iar noțiunea de contravenient în dreptul administrativ folosită de legiuitor nu are sensul unei înfrângeri a prezumției de nevinovăție, fiind asimilată unei proceduri penale.

6. De asemenea se mai învederează că prevederile art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, în ceea ce privește sintagma „se contestă conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004”, sunt neconstituționale, întrucât transformă un proces care ar trebui să fie contravențional și judecat în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor într-un proces de contencios administrativ, determinând o situație injustă și discriminatorie, din punctul de vedere al dreptului la un proces echitabil și al utilizării căilor de atac, pentru cei care sunt sancționați contravențional, prin prisma efectelor pe care le produc cele două proceduri. Astfel, în procedura de contencios administrativ, pe lângă parcurgerea unei proceduri prealabile (aspect care în cauză nu a avut niciun rezultat, întrucât a fost revocată o decizie a Autorității de Supraveghere Financiară, deci un act administrativ, dar, cu toate acestea, această entitate a considerat că are efecte în continuare), conform Legii nr. 554/2004, dacă se introduce o acțiune, nu se poate obține imediat suspendarea, ci aceasta poate fi cerută și obținută în

condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, iar calea de atac este recursul, în timp ce calea de atac pentru contravențiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este apelul. Or, se apreciază că recursul își păstrează caracterul de cale de atac extraordinară, în timp ce apelul repune în discuție tot ceea ce s-a discutat în fața instanței de fond. De asemenea, actul Autorității de Supraveghere Financiară prin care se constată și se aplică sancțiunea este un act administrativ de autoritate, la a cărui analiză instanța judecătorească competentă nu va administra probele prevăzute de lege, conform Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Astfel, în virtutea reglementării criticate, contravenienții sunt cei care trebuie să răstoarne prezumția de legalitate a procesului-verbal de contravenție, cu toate că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că procesul-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură și, astfel cum s-a antereferit, instanța judecătorească competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în *Cauza Anghel împotriva României*) a reținut că, din punctul de vedere al modului de constatare, de acuzare și de sancționare, contravenționalul se asimilează penalului. Acest lucru înseamnă că tot ceea ce reglementează legea, din punct de vedere procedural, cu privire la acuzare și la prezumția de nevinovăție, printre altele, se aplică *mutatis mutandis* și în contravențional, aspect care nu este satisfăcut prin normele criticate. În procedura reglementată de Legea nr. 554/2004, contravenienții nu beneficiază de prezumția de nevinovăție și de căile de atac prevăzute pentru contravenții. În continuarea acestor susțineri, se mai învederează că neconstituționalitatea derogării de la procedura de drept comun aplicabilă contravențiilor reiese și din instituirea unei competențe exclusive de soluționare a litigiilor în materia pieței de capital în sarcina Curții de Apel București, împrejurare de natură să încarce în mod nejustificat rolul acestei instanțe și, ulterior, în calea de atac, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, deși contravențiile, în general, se soluționează, cu titlu generic, de către judecătorii în circumscripția cărora s-a săvârșit contravenția.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.782D/2019, nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

8. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.107D/2022, opinează că excepția de neconstituționalitate este nefundată, întrucât atât prevederile criticate în cauză, cât și cele cuprinse în Legea nr. 297/2004 privind piața de capital reprezintă legislația specifică pentru domeniul pieței de capital, legislație ce a fost adoptată cu luarea în considerare a specificității entităților și a operațiunilor derulate pe această piață. Astfel, existența unor prevederi legale diferite în acte normative diferite, unele dintre acestea reglementând arii de activitate specifice, nu conduce *per se* la o atingere a prevederilor art. 21 din Constituție.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, precum și ale art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 21 decembrie 2012, care au următorul cuprins:

— Art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004: „(1) În ceea ce privește procedura de stabilire și constatare a contravențiilor, precum și de aplicare a sancțiunilor, prevederile prezentei legi derogă de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.”;

— Art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012: „Deciziile și orice alte acte administrative emise de A.S.F. se contestă conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* (în componenta privind dreptul la un proces echitabil) și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți*. De asemenea, sunt menționate prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și garanțiile procesuale, inclusiv prezumția de nevinovăție, ce decurg din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital face parte din titlul X: *Răspunderi și sancțiuni* și instituie, în ceea ce privește procedura de stabilire și constatare a contravențiilor, precum și de aplicare a sancțiunilor în această materie, o derogare de la Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, iar art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 face parte din capitolul IV¹: *Regim sancționator* și statuează că deciziile și orice alte acte administrative emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară se contestă conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

15. Raportat la acest context legislativ, Curtea observă că autorii excepției de neconstituționalitate, în esență, sunt nemulțumiți de faptul că în materia și în domeniile antereferite, în care aceștia își desfășoară activitatea, legiuitorul instituie o derogare de la procedura de stabilire și constatare a contravențiilor, precum și de aplicare a sancțiunilor și de contestare a actelor prin care acestea se concretizează, astfel cum aceasta este prevăzută de legislația care reglementează regimul juridic general al contravențiilor, aspect care, în opinia acestora, creează discriminare în ceea ce privește accesul liber la justiție, în componentele sale, între persoanele cărora le sunt aplicabile procedurile speciale prevăzute de textele criticate și persoanele cărora le sunt aplicabile procedurile generale în materia contravențiilor.

16. Referitor la problema procedurii de stabilire și de constatare a contravențiilor, de aplicare a sancțiunilor, precum și a accesului liber la justiție în materia pieței de capital, Curtea constată că posibilitatea utilizării căilor de atac este prevăzută împotriva tuturor deciziilor și a oricăror alte acte administrative

ale Autorității de Supraveghere Financiară, în condițiile legii, astfel cum reiese chiar din normele supuse controlului de constituționalitate.

17. În acest context, Curtea învederează că Autoritatea de Supraveghere Financiară a fost înființată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, ca autoritate administrativă autonomă, de specialitate, cu personalitate juridică, independentă, autofinanțată, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor legale, prin preluarea și reorganizarea tuturor atribuțiilor și prerogativelor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private și se substituie în toate drepturile și obligațiile decurgând din toate actele normative, contractele, convențiile, înțelegerile, protocoalele, memorandumurile, acordurile și altele asemenea, precum și în toate litigiile în care Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private sunt parte [art. 1 alin. (1) și art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012].

18. În acest sens, Autoritatea de Supraveghere Financiară: (i) exercită atribuții de autorizare, reglementare, supraveghere și control asupra entităților, instituțiilor și operatorilor care desfășoară activități în materie, astfel cum sunt prevăzute la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012; (ii) contribuie la consolidarea unui cadru integrat de funcționare și supraveghere a piețelor, participanților și operațiunilor pe aceste piețe și are ca obiective: asigurarea stabilității, competitivității și bunei funcționări a piețelor de instrumente financiare, promovarea încrederii în aceste piețe și în investițiile în instrumente financiare, precum și asigurarea protecției operatorilor și investitorilor împotriva practicilor neloiale, abuzive și frauduloase; promovarea stabilității activității de asigurare și apărarea drepturilor asiguraților; asigurarea unei funcționări eficiente a sistemului de pensii private și protejarea intereselor participanților și ale beneficiarilor; (iii) în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute de lege, își exercită atribuțiile și prerogativele legale prin adoptarea unor reglementări (hotărâri, ordine, regulamente, norme și instrucțiuni) și prin emiterea unor acte individuale (autorizații, atestate, avize și decizii) [art. 6 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012].

19. De asemenea, Curtea învederează că, potrivit art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a se adresa instanțelor judecătorești competente dacă se consideră vătămată de aplicarea necorespunzătoare sau de neaplicarea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a dispozițiilor acestei ordonanțe de urgență, iar, în virtutea art. 21³ din același act normativ, deciziile și orice alte acte administrative emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară se contestă conform Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

20. Față de această împrejurare, cu privire la competența de soluționare a litigiilor în materia criticată atribuită instanțelor de contencios administrativ, Curtea observă că, în paragraful 20 al Deciziei nr. 142 din 12 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 15 mai 2015, instanța de contencios constituțional a subliniat că, potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Întrucât Autoritatea de Supraveghere Financiară este o autoritate administrativă autonomă, de specialitate și își îndeplinește obiectivele sale prin adoptarea de norme și emiterea de acte individuale, rezultă că actele emise de această instituție sunt acte de autoritate, care

intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 și, prin urmare, întreaga procedură prevăzută de acest act normativ le este aplicabilă. Aceste considerente sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

21. Totodată, cu privire la competența de soluționare a litigiilor în materia criticată atribuită instanțelor de contencios administrativ, prin Decizia nr. 302 din 8 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 9 august 2018, paragrafele 18 și 19, Curtea a reținut că verificarea legalității actelor Autorității de Supraveghere Financiară, care sunt acte administrative unilaterale, se face de către o instanță judecătorească, care se bucură de independență și se caracterizează prin imparțialitate, printr-o procedură care respectă exigențele unui proces echitabil, în condițiile asigurării dreptului la apărare al părților, acestea având posibilitatea de a beneficia de toate garanțiile procesuale pentru a-și valorifica în mod eficient drepturile procedurale. De altfel, Curtea a mai învederat că și în alte materii legiuitorul a instituit competența materială specială a Curții de Apel București (s.n. secția de contencios administrativ), de exemplu, prin dispozițiile art. 19 alin. (7) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, care prevăd că deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în plen vor putea fi atacate în procedura de contencios administrativ la Curtea de Apel București, sau prin dispozițiile art. 4 alin. (4), ale art. 10 alin. (2) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, potrivit căroră acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia ori contestația împotriva adevărului prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din aceeași ordonanță de urgență se introduce la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.

22. În acest context, Curtea reține că atât procedura de soluționare a plângerilor formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, ce urmează calea prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, cât și procedura de stabilire și constatare a contravențiilor, de aplicare a sancțiunilor, de contestare a deciziilor și a oricăror alte acte administrative emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, care urmează calea Legii nr. 554/2004, așa cum dispun prevederile art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 și ale art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, sunt norme de procedură edictate de legiuitor în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1), potrivit căruia „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*”, coroborate cu ale art. 126 alin. (2) și ale art. 129, care statuează cu privire la competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, ce sunt prevăzute numai prin lege, și cu privire la căile de atac, respectiv cu privire la faptul că împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

23. Referitor la critica formulată asupra dispozițiilor supuse controlului de constituționalitate, Curtea observă că aceasta este dedusă din compararea dispozițiilor Legii nr. 297/2004 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, în ceea ce privește configurarea procedurii de stabilire și constatare a contravențiilor, de aplicare a sancțiunilor, precum și a utilizării căilor de atac în materia pieței de capital. Față de această împrejurare, Curtea reține că, din această perspectivă, critica vizează, mai degrabă, compararea căilor de atac prevăzute de cele două acte normative, iar, cu privire la acest aspect, instanța de contencios constituțional a arătat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar

rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției (Decizia nr. 343 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013).

24. Cu toate acestea, referitor la procedurile diferite prevăzute de normative antereferte — Legea nr. 297/2004, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea învederează că, în mod constant, în jurisprudența sa, a arătat că existența unor reglementări diferențiate sub aspectul normelor de procedură în funcție de specificul materiei reglementate reprezintă o particularizare la specificitățile și necesitățile fiecăreia dintre acestea. Stabilirea regulilor procedurale în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv a celor referitoare la exercitarea căilor de atac, în toate componentele sale, ține de opțiunea legiuitorului, fiind impropriu să se pună problema încălcării egalității în drepturi, a accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil prin prisma unor comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, reguli adaptate specificului materiei în care sunt edictate. Pentru identitate de rațiune, a se vedea și Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2022, paragraful 23.

25. Prin urmare, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că acestea nu sunt afectate prin normele criticate, întrucât nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. De asemenea, în concordanță cu ceea ce instanța de contencios constituțional a statuat în mod constant, respectiv că egalitatea de tratament presupune în mod necesar identitatea de situații juridice, calificarea unei reglementări ca fiind discriminatorie se justifică doar atunci când, pentru situații similare, se instituie regimuri juridice diferite pentru persoanele cărora li se aplică (a se vedea Decizia nr. 432 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1176 din 13 decembrie 2004). În cazul de față, Curtea constată că, prevederile criticate se aplică deopotrivă, în mod egal, tuturor persoanelor care intră sub incidența acestora și care beneficiază de același tratament juridic.

26. În ceea ce privește pretinsa contradicție a prevederilor criticate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, ca urmare a faptului că acestea din urmă stabilesc, de principiu, că plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții suspendă executarea sancțiunilor dispuse prin acesta, fie că sunt principale, fie că sunt complementare, Curtea constată că, într-adevăr, această ordonanță reprezintă cadrul general comun în materia privind regimul juridic al contravențiilor, ceea ce nu înseamnă că prin legi speciale, în funcție de valorile sociale ocrotite și de materia reglementată, legiuitorul nu ar putea institui derogări și excepții de la regula generală, întrucât chiar la art. 5 alin. (4) din acest act normativ se prevede că „*prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare*”, iar prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 nu dispun de *plano* suspendarea executării oricăror sancțiuni contravenționale, ci țin seama de anumite elemente prevăzute de lege (spre exemplu, natura și gravitatea sancțiunii contravenționale, de partea vătămată care utilizează instituția contestării în materie etc.).

27. De altfel, și Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 prevede următoarele: (i) în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea autorității publice (în procedura prealabilă) care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond, cererea de suspendare soluționându-se de către instanța

juducătorească de urgență și cu precădere, cu citarea părților (art. 14); (ii) posibilitatea solicitării suspendării prin acțiunea principală a executării actului administrativ unilateral, pentru motivele antereferte, care se soluționează după regulile deja amintite; (iii) hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, împotriva sa, potrivit art. 14 alin. (4) din aceeași lege, nu suspendă executarea.

28. Referitor la principiul accesului liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil, analizat prin prisma art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și la interpretarea acestui articol, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut, existând posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept (spre exemplu, Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37 și 38, și Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 93). În Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului, care poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, iar în Hotărârea din 22 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, paragrafele 51 și 52, s-a reținut că sunt admise anumite restricții procedurale atât timp cât nu aduc atingere dreptului la un tribunal în substanța sa.

29. De asemenea, cu referire la aplicarea sancțiunilor contravenționale de către autoritățile administrative, accesul liber la justiție și posibilitatea utilizării căilor de atac împotriva actelor prin care se constată și se sancționează contravenții, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârile din 23 octombrie 1995, 2 septembrie 1998, 16 noiembrie 2004, 18 iulie 2006 și 27 septembrie 2011, pronunțate în cauzele *Gradinger împotriva Austriei*, paragraful 42, *Kadubec împotriva Slovaciei*, paragraful 57, *Lauko împotriva Slovaciei*, paragraful 64, *Canady împotriva Slovaciei*, paragraful 31, *Stefanec împotriva Republicii Cehe*, paragraful 26, *Menarini Diagnostics — S.R.L. împotriva Italiei*, paragraful 58, a reținut că încredințarea către autoritățile administrative a sarcinii de a constata și de a sancționa contravențiile nu este incompatibilă cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și trebuie subliniat că este obligatoriu ca partea sancționată să poată sesiza un tribunal pentru a se pronunța asupra deciziei care a fost luată împotriva sa, tribunal care să ofere garanțiile prevăzute de art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Decizia nr. 198 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 6 iulie 2020, paragraful 20). În acest context, este de menționat faptul că art. 6 din Convenție dispune, printre altele, că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

30. Față de această împrejurare, Curtea constată că prevederile criticate sunt tocmai o aplicare a dispozițiilor convenționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, prin prisma art. 20 din Constituție, coroborate cu prevederile art. 126 și 129 din Legea fundamentală, întrucât, așa cum s-a arătat mai sus, prevăd posibilitatea soluționării contestației formulate împotriva deciziei de constatare și sancționare a contravențiilor în materia pieței de capital, urmând procedura contenciosului administrativ,

de către o instanță independentă și imparțială, astfel cum sunt instanțele judecătorești stabilite în virtutea art. 124 din Constituție, potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

31. Cu privire la critica potrivit căreia, în contencios administrativ, posibilitatea exercitării recursului nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, având în vedere că recursul nu are caracter devolutiv, fapt ce nu conduce la o nouă judecată în fond, ci este o cale de atac care asigură doar un control de legalitate asupra hotărârii judecătorești atacate, prin Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 februarie 2015, paragrafele 25 și 26, Curtea a reținut că dreptul la două grade de jurisdicție este garantat numai în materie penală, potrivit prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și aici putând fi instituite însă unele excepții de la această regulă. În același sens este și Decizia nr. 491 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 13 iunie 2008, prin care Curtea, analizând o critică referitoare la lipsa posibilității de a declara și calea de atac a apelului împotriva hotărârii instanței de contencios administrativ, a reținut că intră în competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și modalitatea de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune posibilitatea celor interesați de a le exercita, în condițiile stabilite prin lege, astfel încât accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. Ca atare, niciun text din Constituție nu garantează dreptul la două grade de jurisdicție și nici reglementările internaționale în domeniul drepturilor omului, mai sus menționate, nu garantează dreptul la dublul grad de jurisdicție în cauzele de natură administrativă, ci exclusiv în materie penală.

32. Referitor la procedura prevăzută de Legea nr. 554/2004, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că legiuitorul are îndreptățirea constituțională de a considera materia contenciosului administrativ ca fiind una aparte, cu reguli specifice, inclusiv în ceea ce privește stabilirea căilor de atac. În prezent, în lumina noului Cod de procedură civilă, recursul în materia contenciosului administrativ este esențialmente diferit de recursul exercitat în această materie în vechea reglementare, care permitea, de principiu, examinarea cauzei sub toate aspectele pe calea recursului. Așadar, ca urmare a acestei noi reglementări, hotărârile primei instanțe date în litigiile de contencios administrativ rămân a fi supuse în continuare recursului (Decizia nr. 217 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 11 iulie 2018, paragraful 19, Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014, precitată, paragraful 23, sau Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 46).

33. Astfel, art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, a cărei procedură este aplicabilă în contestarea deciziilor Autorității de Supraveghere Financiară, prevede că hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare, iar recursul suspendă executarea și se judecă de urgență. Față de această împrejurare, Curtea constată că, prin derogare de la regimul de drept comun prevăzut în Codul de procedură civilă, în contenciosul administrativ, recursul este, în toate cazurile, suspensiv de executare, așadar hotărârea pronunțată în primă instanță, potrivit legii contenciosului administrativ, deși nu este susceptibilă de apel, nu poate fi pusă în executare. În cazul admiterii recursului, instanța casează sentința și rejudecă procesul în fond. Casarea cu trimitere spre rejudecare la prima instanță este permisă o singură dată în cursul unui proces,

în două cazuri expres și limitativ prevăzute în art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, și anume atunci când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul sau dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterea fondului. Nu se poate dispune casarea cu trimitere dacă judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterea fondului, în acest caz urmând ca instanța de recurs să caseze sentința și să rejudece litigiul în fond. Prin urmare, partea interesată va avea astfel posibilitatea de a-și realiza o apărare eficientă. De altfel, această opțiune a legiuitorului a fost impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecării, aceasta fiind una dintre caracteristicile acțiunii în contencios administrativ. Pentru identitate de rațiune, a se vedea Decizia nr. 217 din 17 aprilie 2018, precitată, paragraful 18, și Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014, precitată, paragrafele 21 și 24.

34. Ca atare, persoanelor interesate să conteste deciziile Autorității de Supraveghere Financiară, respectiv autorilor excepției de neconstituționalitate, li se asigură, fără nicio îngrădire, dreptul de a se adresa justiției, cerând anularea deciziilor prin care au fost constatate și sancționate contravențiile prevăzute de cadrul legal în materie, desigur urmând procedura dispusă de normele criticate, respectiv de art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 și de art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, care fac trimitere la Legea nr. 554/2004 și care, așa cum s-a arătat deja, instituie atât posibilitatea suspendării executării actului administrativ unilateral, cât și posibilitatea oricărei persoane care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată, beneficiind de o judecată în fond, precum și de calea de atac a recursului ce are regimul juridic stabilit prin legea contenciosului administrativ. În contextul dat, este firesc ca acestea să susțină și să dovedească netemeinicia ori nelegalitatea deciziilor contestate (emise ca urmare a constatării contravenției și aplicării sancțiunii aferente), ceea ce reprezintă aplicarea principiului general al procedurii civile, potrivit căruia cel ce face o afirmație în cadrul judecării trebuie să o dovedească (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 504 din 5 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 21 ianuarie 2014), nefiind convertită într-o încălcare a prezumției de nevinovăție.

35. Prin urmare, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, iar prin reglementarea criticată legiuitorul a dat efectivitate drepturilor constituționale pretins a fi încălcate, transpunându-le la nivel infraconstituțional prin normele supuse controlului de constituționalitate.

36. Având în vedere specificul și complexitatea materiei pieței de capital, a operațiunilor cu instrumente financiare, a asigurărilor și reasigurărilor etc., precum și a profesioniștilor care operează în domeniu, legiuitorul a stabilit norme speciale și specifice, atât de constatare și sancționare a nerespectării normelor legale în materie apărute în desfășurarea activităților respective, cât și în ceea ce privește procedura de contestare a actelor de constatare și sancționare a contravențiilor în contextul dat, derogând de la cadrul general prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, fără ca prin această modalitate de legiferare să fie adusă atingere prevederilor constituționale și convenționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

37. În ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece dispozițiile criticate nu

reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale (Decizia nr. 267 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 25 august 2020, paragraful 26) în sensul prevăzut de textul constituțional.

38. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea de Investiții Financiare Transilvania — S.A. din Brașov, Mihai Fercală și alții în Dosarul nr. 887/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Mihai Fercală, Iulian Stan și alții în Dosarul nr. 887/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 278 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, precum și ale art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind acordarea autorizării pentru NET TEAM — S.R.L. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 159/2024 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către NET TEAM — S.R.L.,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă NET TEAM — S.R.L. autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 26 septembrie 2024.
Nr. 315.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea autorizării pentru compania ONE SOFTWARE — S.R.L. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 160 din 17 septembrie 2024 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către ONE SOFTWARE — S.R.L.,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă societății ONE SOFTWARE — S.R.L. autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

București, 26 septembrie 2024.

Nr. 316.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea autorizării pentru HITACHI ENERGY ROMANIA — S.R.L., HITACHI ENERGY AG, privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 158 din 17 septembrie 2024 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către HITACHI ENERGY ROMANIA — S.R.L., HITACHI ENERGY AG,

în temeiul prevederilor art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă HITACHI ENERGY ROMANIA — S.R.L., HITACHI ENERGY AG, autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

București, 26 septembrie 2024.

Nr. 317.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind forma, conținutul și procedura emiterii permisului de conducere internațional

Având în vedere dispozițiile art. IV din Hotărârea Guvernului nr. 815/2023 pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006,

în temeiul art. 45³ din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Forma și conținutul permisului de conducere internațional emis de către Direcția generală permise de conducere și înmatriculări conform prevederilor art. 83 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt cele prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Paginile primei coperte a permisului de conducere internațional sunt reproduse în limba română, iar paginile interioare ale acestuia sunt reproduse în limbile engleză, franceză, germană, spaniolă, rusă, greacă și arabă.

Art. 3. — (1) Direcția generală permise de conducere și înmatriculări eliberează permise de conducere internaționale numai persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 45² din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care valabilitatea unor categorii de vehicule pentru care a fost eliberat permisul de conducere expiră mai devreme decât valabilitatea administrativă a acestuia, în permisul de conducere internațional se vor efectua mențiunile corespunzătoare la rubrica „Restricții”.

(3) Categoriile permisului de conducere grevate de restricții care corespund codurilor naționale nu se înscriu în permisul de conducere internațional.

Art. 4. — (1) Cererea pentru eliberarea permisului de conducere internațional, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, se depune prin intermediul mijloacelor electronice puse la dispoziție pe pagina de internet a Direcției generale permise de conducere și înmatriculări și prin HUB-ul de servicii de la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, la care se atașează în format electronic următoarele documente:

a) actul de identitate aflat în termen de valabilitate;

b) dovada plății contravalorii permisului de conducere internațional, cu excepția situației în care plata s-a efectuat prin intermediul Sistemului național electronic de plată online.

(2) Cererea și documentele menționate la alin. (1) pot fi depuse și în format letric, la serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, care le înaintează de îndată Direcției generale permise de conducere și înmatriculări în vederea soluționării.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), actul de identitate prevăzut la alin. (1) lit. a) se depune în original și se restituie de către lucrătorul care îl primește, pe loc, după verificarea condițiilor

privind valabilitatea. Cu această ocazie se verifică și valabilitatea permisului de conducere în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, iar în situația în care actul de identitate și/sau permisul de conducere nu sunt valabile, cererea și documentele depuse se restituie solicitantului.

(4) Odată cu depunerea, potrivit reglementărilor în vigoare, a cererii pentru eliberarea permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a duplicatului acestuia la autoritatea competentă să elibereze permise de conducere, solicitantul poate depune și cererea prevăzută la alin. (1).

(5) Direcția generală permise de conducere și înmatriculări emite permisul de conducere internațional în termen de 30 de zile de la data primirii cererii, în condițiile prezentului ordin.

Art. 5. — (1) Achitarea tarifului de emiterie a permisului internațional de conducere se efectuează prin mijloacele de plată prevăzute la art. 11¹ alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în contul deschis la Trezoreria Statului pe numele Direcției generale permise de conducere și înmatriculări.

(2) Sumele încasate potrivit alin. (1) se fac venit la bugetul de stat.

Art. 6. — Permisul de conducere internațional se expediază la adresa din România indicată de titular sau se ridică de către acesta de la serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor indicat în cerere. În cazul în care titularul nu poate fi identificat la adresa indicată în cerere, permisul de conducere se va ridica de la serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor în a cărui rază teritorială se află această adresă.

Art. 7. — Cererea pentru eliberarea permisului de conducere internațional și documentele care o însoțesc se arhivează la nivelul Direcției generale permise de conducere și înmatriculări.

Art. 8. — Până la data implementării soluțiilor tehnice de către Direcția generală permise de conducere și înmatriculări, tipăriturile necesare în activitatea de eliberare a permisului de conducere internațional și imprimarea acestuia se asigură de către Tipografia Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 9. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 10 zile de la data publicării.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

București, 20 septembrie 2024.

Nr. 153.

Permisul de conducere internațional

1. Permisul de conducere internațional este un carnet format A6 (148 x 105 mm). Coperta sa este gri, paginile interioare sunt albe cu fontul albastru-închis.

2. Ambele pagini ale primei foi ale copertei sunt conforme paginilor 1 și, respectiv, 2*) de mai jos. Ele sunt imprimate în limba română.

La sfârșitul paginilor interioare, două pagini suprapuse sunt conforme modelului nr. 3 de mai jos și sunt imprimate în limba franceză. Paginile interioare care precedă aceste două pagini reproduc în limbile engleză, germană, spaniolă, rusă, greacă și arabă prima din aceste două pagini.

Pe ultima pagină a copertei se înscrie seria unică de identificare a tipizatului.

3. Indicațiile dactilografiate vor fi cu caractere latine.

Pagina model nr. 1 (fața primei foi a copertei)

ROMÂNIA - (RO)*1) Circulația Automobilă Internațională	
PERMIS DE CONDUCERE INTERNAȚIONAL Nr.	
Convenția asupra circulației rutiere din 8 noiembrie 1968	
Valabil până la	
Eliberat de Ministerul Afacerilor Interne Direcția Generală Permise de Conducere și Înmatriculări la București Data	
Numărul permisului de conducere național	
 *2)	DIRECȚIA GENERALĂ PERMISE DE CONDUCERE ȘI ÎNMATRICULĂRI*3)

*1) Semnul distinctiv al statului conform Anexei nr. III la Convenția asupra circulației rutiere din 8 noiembrie 1968: literele au o înălțime minimă de 0,08 m, iar scrisul o grosime de cel puțin 0,01 m. Literele sunt scrise cu negru pe fond alb, având forma unei elipse cu axa mare orizontală.

*2) Ștampila autorității care a eliberat permisul.

*3) Semnătura autorității care a eliberat permisul.

Pagina model nr. 2 (versoul primei foi a copertei)

Prezentul permis nu este valabil pentru circulația pe teritoriul României.
Este valabil pe teritoriile tuturor celorlalte părți contractante numai împreună cu permisul de conducere național în baza căruia a fost eliberat. Categoriile de vehicule pentru a căror conducere este valabil sunt specificate la sfârșitul carnetului.
Permisul încetează a fi valabil într-un stat dacă titularul său și-a stabilit în acel stat reședința.

*) Paginile model sunt reproduse în facsimil.

Pagina model nr. 3 (pagina din stânga)

Date privind conducătorul auto			
Numele	1		
Prenumele	2		
Locul nașterii	3		
Data nașterii	4		
Domiciliul	5		
Categoriile de vehicule pentru care permisul de conducere este valabil*4)			
Categorie	Pictograma	Categorie	Pictograma
A		A1	
B		B1	
C		C1	
D		D1	
BE			
CE		C1E	
DE		D1E	
RESTRIȚII ÎNSCRISE ÎN PERMISUL DE CONDUCERE: *5)			

*4) Ștampila autorității care a eliberat permisul. Aceasta nu va fi aplicată în dreptul categoriilor înscrise în permisul de conducere internațional decât dacă titularul are dreptul să conducă vehicule din categoria respectivă.

*5) De exemplu: restricțiile corespunzătoare codurilor armonizate ale Uniunii Europene.

(pagina din dreapta)

Date privind conducătorul auto			
1		
2		
3		
4		
5		
Ștampila*6)	Ștampila*6)	FOTO*7)	
A	A1		
B	B1		
C	C1		
D	D1		
BE		Semnătura titularului*8)	
CE	C1E		
DE	D1E		
Decăderi			
Titularul este decăzut din dreptul de a conduce pe teritoriul.....		până la.....	
de la Titularul este decăzut din dreptul de		data.....	
a conduce pe teritoriul.....		până la.....	
de la.....		data.....	

*6) Ștampila autorității emitente. Ștampila se aplică pe fiecare categorie pentru care are dreptul de conducere valabil conform permisului de conducere național.

*7) Se introduce de către autoritatea emitentă fotografia existentă în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, care se regăsește în permisul de conducere național.

*8) Se introduce de către autoritatea emitentă semnătura existentă în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, care se regăsește în permisul de conducere național.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu” pentru merite deosebite în combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură**

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 540/2024 privind aprobarea Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024—2027 și pentru înființarea și funcționarea Comitetului interministerial de monitorizare a implementării Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024—2027,

în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 67/2024 privind instituirea premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu” pentru merite deosebite în combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură,

în conformitate cu art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind acordarea premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu” pentru merite deosebite în combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția diplomație publică și comunicare strategică și Direcția drepturile omului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,
Luminița-Teodora Odobescu

București, 5 septembrie 2024.
Nr. 1.767.

ANEXĂ

REGULAMENT**privind acordarea premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu” pentru merite deosebite în combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură****CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește procedurile și criteriile de selecție pentru acordarea premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu” pentru merite deosebite în combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Externe (MAE), în parteneriat cu Asociația Ambasador „Mihnea Constantinescu”, lansează, anual, procedura de selecție a proiectelor pentru acordarea premiului național în bani „Ambasador Mihnea Constantinescu” pentru contribuția la demersurile de combatere a antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură.

Art. 3. — Valoarea premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu” este echivalentul în lei a 10.000 euro.

**CAPITOLUL II
Candidați eligibili**

Art. 4. — Conform prezentului regulament, pot depune proiecte în vederea câștigării premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu”:

- organizații naționale, regionale și internaționale;
- organizații nonguvernamentale române și internaționale;

- institute de cercetare din România și din străinătate;
- instituții de învățământ superior din România și din străinătate.

**CAPITOLUL III
Procedura de selecție**

Art. 5. — Ministerul Afacerilor Externe lansează, în fiecare an, la data de 1 octombrie, procedura de selecție pentru premiul național „Ambasador Mihnea Constantinescu” printr-un anunț publicat pe site-ul MAE, însoțit de formularul de candidatură.

Art. 6. — Propunerile de proiecte pentru acordarea premiului vor fi făcute pe baza completării formularului de candidatură, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament, și vor conține detalii cu privire la rezultatele concrete ale proiectelor derulate în anul precedent acordării premiului de organizația sau de personalitatea din România sau din străinătate nominalizată, argumentând motivele pentru care acestea pot fi luate în considerare pentru evaluare. De asemenea, va fi furnizată întreaga documentație justificativă ca suport al candidaturii.

Art. 7. — Formularele de candidatură pentru premiu pot fi depuse în limba română sau în limba engleză, până la data-limită de 1 noiembrie.

CAPITOLUL IV

Criterii generale de eligibilitate

Art. 8. — Premiul va fi acordat organizațiilor sau personalităților care au realizat proiecte ce au produs rezultate concrete, recunoscute de către comunitatea științifică sau la nivelul organizațiilor naționale și internaționale de profil, în domeniile educației și cercetării privind combaterea xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură și/sau în domeniul comemorării Holocaustului și combaterii antisemitismului, derulate în anul precedent.

Art. 9. — Proiectele eligibile trebuie să se încadreze în una dintre următoarele categorii:

- a) proiecte documentare, volume de carte, manuale școlare, activități editoriale specializate;
- b) creații artistice, evenimente expoziționale, producții media;
- c) proiecte inovatoare în domeniu, cu impact semnificativ la nivel național și internațional, care au ca obiect instrumente/tehnologii noi de cercetare, monitorizare, educație, inițiative legislative etc.

Art. 10. — Premiul va fi acordat organizațiilor sau personalităților care au realizat proiectele eligibile prevăzute la art. 9, axate pe dimensiunile de cercetare și educație privind prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură și/sau pe comemorarea Holocaustului și combaterea antisemitismului, cu condiția ca acestea să se încadreze în una dintre următoarele două categorii:

a) categoria I — proiecte eligibile care vizează cele trei domenii principale de referință, respectiv cercetare, educație, comemorare;

b) categoria II — proiecte eligibile care acoperă un singur domeniu de referință dintre cele trei domenii menționate, cercetare, educație sau comemorare, în condițiile în care nu sunt identificate proiecte care să întrunească elementele prevăzute în categoria I.

CAPITOLUL V

Criterii de evaluare

Art. 11. — Premiul va fi acordat proiectului care îndeplinește următoarele criterii de evaluare:

a) impactul pe termen lung la nivelul societății cu privire la conștientizarea pericolelor antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură în prezent;

b) angajamentul civic de substanță prin generarea unor soluții și măsuri de contracarare a antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură sau prin contribuții la o cultură a comemorării durabilă și inovatoare;

c) contribuția remarcabilă în scopul educării publicului prin promovarea activă, consolidarea și transmiterea cunoștințelor despre acest subiect, prin înțelegerea mecanismelor și consecințelor antisemitismului și prin întărirea culturii democratice și a conștientizării comune în lupta împotriva antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură.

CAPITOLUL VI

Componența juriului și jurizarea

Art. 12. — La încheierea termenului-limită de depunere, formularele de candidatură vor fi transmise la adresa de e-mail premiumc@mae.ro (adresă dedicată) sau în format fizic la adresa Ministerului Afacerilor Externe, aleea Alexandru nr. 31, cod poștal 011822, București, cu mențiunea expresă „Premiul Național Ambasador Mihnea Constantinescu”. Nu vor fi admise formularele transmise după expirarea datei-limită de depunere sau care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6.

Art. 13. — (1) Componența nominală a juriului va fi desemnată prin ordin al ministrului afacerilor externe, pe o perioadă de 3 ani.

(2) Componența instituțională a juriului pentru desemnarea câștigătorului premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu” este următoarea:

a) un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe, la nivel de secretar de stat, având calitatea de președinte;

b) un reprezentant al Asociației Ambasador „Mihnea Constantinescu”, având calitatea de vicepreședinte;

c) 5 experți din domeniile de referință, personalități publice sau culturale recunoscute în țară și în străinătate sau persoane cu reputație academică relevantă, respectiv câte un expert desemnat de Ministerul Culturii, Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România — „Elie Wiesel”, Federația Comunităților Evreiești din România, de Centrul de Studii Ebraice „Goldstein-Goren” al Facultății de Litere din cadrul Universității din București și Agenția Națională pentru Romi.

(3) Membrii juriului nu au dreptul să depună proiecte.

Art. 14. — Ministerul Afacerilor Externe va transmite solicitările de desemnare a membrilor juriului în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Art. 15. — Ministerul Afacerilor Externe asigură secretariatul juriului și organizează întrunirea acestuia, care va fi găzduită în format fizic la sediul ministerului.

Art. 16. — Juriul se întrunește, în vederea evaluării proiectelor, în termen de 7 zile lucrătoare de la data împlinirii termenului-limită de depunere a formularelor de candidatură, însoțite de documentația justificativă.

Art. 17. — (1) Secretariatul juriului va transmite membrilor juriului proiectele primite.

(2) Evaluarea acestora va consta în:

a) evaluarea eligibilității conform art. 4, 8, 9, și 10; neîndeplinirea unui singur criteriu de eligibilitate duce la neeligibilitatea propunerii de proiect primite;

b) evaluarea în funcție de criteriile stipulate la art. 11.

Art. 18. — Fiecare membru al juriului evaluează proiectele din perspectiva eligibilității stipulate la art. 9 și 10. Proiectele eligibile sunt evaluate și în funcție de criteriile stipulate la art. 11, fiecare evaluator justificând în scris punctul de vedere. Câștigătorul va fi desemnat prin consens, decizia fiind consemnată printr-un proces-verbal.

Art. 19. — În cazul în care nu se ajunge la consens, decizia va fi luată prin majoritatea voturilor exprimate.

CAPITOLUL VII

Comunicarea rezultatelor

Art. 20. — Câștigătorul premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu” și organizațiile și instituțiile care au depus proiecte sunt notificate de către Ministerul Afacerilor Externe cu privire la rezultatul procedurilor de selecție și jurizare.

Art. 21. — Câștigătorul premiului este comunicat public de către MAE la data de 13 decembrie a fiecărui an, data nașterii regretatului ambasador Mihnea Constantinescu.

Art. 22. — Plata premiului va avea loc în maximum 10 zile lucrătoare de la data anunțării câștigătorului.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 23. — Ministerul Afacerilor Externe, în parteneriat cu Asociația Ambasador „Mihnea Constantinescu”, organizează ceremonia de decernare a premiului național „Ambasador Mihnea Constantinescu”, care va avea caracter public și va fi promovată prin intermediul unor acțiuni de comunicare adresate atât publicului intern, cât și celui extern.

ANEXĂ
la regulament

Formularul-tip de candidatură

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
PREMIUL NAȚIONAL „AMBASADOR MIHNEA CONSTANTINESCU”
PENTRU REALIZĂRI EXCEPȚIONALE ÎN COMBATerea ANTISEMITISMULUI,
XENOFOBIEI, RADICALIZĂRII ȘI A DISCURSULUI INSTIGATOR LA URĂ

FORMULAR DE CANDIDATURĂ

Termen-limită: 1 noiembrie 2024

Vă rugăm să citiți cu atenție informațiile de mai jos!

Propunerile de nominalizare trebuie să fie transmise Ministerului Afacerilor Externe prin completarea prezentului formular electronic. Toate informațiile solicitate în formular trebuie să fie completate în mod corespunzător, în format electronic. Orice întrebare referitoare la completarea formularului poate fi transmisă la adresa de e-mail premiumc@mae.ro.

Formularul și documentele justificative trebuie transmise în limba engleză sau română.

Dosarul de nominalizare pentru Premiul Național „Ambasador Mihnea Constantinescu” 2024 trebuie să fie transmis cel târziu până la data de 1 noiembrie 2024, prin e-mail la adresa: premiumc@mae.ro sau prin poștă, la următoarea adresă, cu mențiunea Premiul Național „Ambasador Mihnea Constantinescu”:

Ministerul Afacerilor Externe
Aleea Alexandru nr. 31, sectorul 1,
București, cod poștal 011822
România

Veți primi confirmarea primirii propunerii dumneavoastră printr-o notificare scrisă.

I. Numele instituției/organizației care propune proiectul sau desemnează personalitatea

Numele și detaliile de contact (adresă, telefon, e-mail) ale reprezentantului legal al instituției/organizației care propune candidatura

II. Proiectul vizează domeniul:

Cercetare Educație Comemorare

III. Proiectul corespunde următoarei categorii:

- proiecte documentare, volum de carte, cărți școlare, activități editoriale specifice;
- creații artistice, evenimente expoziționale, producții media;
- proiecte inovatoare în domeniu, cu impact național sau internațional semnificativ, care au ca obiect noi instrumente de cercetare/noi tehnologii, monitorizarea, educația, inițiative legislative etc.

IV. Descrierea proiectului ce vizează combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură

Vă rugăm să prezentați pe scurt principalele activități și rezultate ale proiectului.

V. Descrierea impactului specific al proiectului

Vă rugăm să descrieți contribuția excepțională a proiectului în combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură, ținând cont de următoarele criterii:

- impactul pe termen lung la nivelul societății în ceea ce privește conștientizarea pericolelor antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură;
- angajamentul civic substanțial prin generarea de soluții și măsuri în vederea combaterii antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură;
- contribuția remarcabilă în educarea publicului prin promovarea activă, prin consolidarea și transmiterea cunoștințelor despre acest subiect, prin înțelegerea mecanismelor și consecințelor antisemitismului și prin consolidarea culturii democratice și a conștientizării comune în lupta împotriva antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură.

VI. Documente justificative

Vă rugăm să inserați linkuri către documentele justificative.

Dacă documentele justificative nu sunt disponibile online, vă rugăm să le atașați acestui formular (de preferat, în varianta electronică) sau să le trimiteți prin poștă la adresa:

Ministerul Afacerilor Externe
Aleea Alexandru nr. 31, sectorul 1,
București, cod poștal 011822
România

VII. Data și semnătura reprezentantului legal al instituției/organizației care propune proiectul

★

RECTIFICĂRI

La art. II din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 9/2024 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2019 privind instituțiile de plată și furnizorii specializați în servicii de informare cu privire la conturi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 1 august 2024, se fac următoarele rectificări:

- la alin. (2), în loc de: „... cerințele prevăzute de art. I pct. 8 ...” se va citi: „... cerințele prevăzute de art. I pct. 7 ...”;
- la alin. (3), în loc de: „Prevederile art. I pct. 13 ...” se va citi: „Prevederile art. I pct. 12 ...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

